

ZÁHONYI VASUTAS

XV. évfolyam, 25 szám

2026. március 16

Másnap

Kétségtelen, nagy a zsongás a Pilvaxban, igaz, március tizenhatodika mégsem csak egy átlagos hétfő. Jó néhány fáradt, itt-ott gyűrött tekintettel találkozhat a betévedő vendég, ám délelőtt is alig-alig talál már helyet magának. Asztaltársaságok kvaterkáznak, néha egymással is vitába szállva próbálják összeállítani a tegnapi eseményeit, és kitalálni, hogy mi legyen a jövő. Közös bennük a kokárda, és annak nyugtázása, hogy rég éltek már ilyen időket, vagy talán még soha. No, meg, hogy néha felhajtanak egy-egy pohárkával, hol Széchenyinek, hol Táncsicsnak, Kossuthnak, vagy éppen Petőfinek az egészségére.

Majd jönnek a kevésbé ismerős pesti vagányok, akik szintén megérdemlik a koccintást.

De azért poharazgatás közben is figyelnek az atyafiak, és mihamar kiszúrók, hogy Petőfi sehol. Szóvá is teszik páran, de lehurrogják őket mondván, fiatalember, fiatal házas, van más tennivalója is, mint a rebellió.

– Rendben – szól egy óriás kokárdával büszkélkedő forradalmár – de kivételesen igazán benézhetne már hozzánk Széchenyi is! No, kicsit lelassulnak a komák, majd az egyik így szól: És a felesége, Crescence grófnő? Nem csak Petőfinek lehet más tennivalója...

– Á – szól egy nagybajuszú – inkább a lustaság! Nem véletlen, hogy az apja Széchenyinek írta a nevét, ő meg lespórolta a második vesszőt.

– Mert több dolga van, mint az apjának volt – replikázik az asztaltársa – és aláírnia is gyakrabban kell, mint az öregnek kellett annak idején!

Ebben is maradnak, no meg került más téma is, mint a Tizenkét pontból például a sajtószabadság.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

– Mit gondoltok – kérdez valaki a sarokból, pipáját szutyogtatva – ezután szabad lesz a sajtó, meg a szólás is?

Mit kíván a magyar nemzet.

Legyen béke, szabadság és egyetértés.

1. Kívánjuk a' sajtó szabadságát, censura eltörlését.
2. Felelős ministeriumot Buda-Pesten.
3. Évenkénti országgyűlést Pesten.
4. Törvény előtti egyenlőséget polgári és vallási tekintetben.
5. Nemzeti őrsereg.
6. Közös teherviselés.
7. Urbéri viszonyok megszüntetése.
8. Esküdtszék. képviselő egyenlőség alapján.
9. Nemzeti Bank.
10. A' katonaság esküdjék meg az alkotmányra, magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a' külföldieket vigyék el tőlünk.
11. A' politikai statusfoglyok szabadon bocsáttassanak.
12. Unio.

Egyenlőség, szabadság, testvériség!

– Hát a szólás biztosan, mint eddig, de hogy mi lesz utána a szólóval...?

Nagy nevetés támad erre, de a pipás nem hagyja magát: Ha kihozhattuk Táncsicsot, magunk vontatta szekéren, akkor tán csak szabad lesz?

– Reméljük, cimborá, végül is rajtunk múlik most minden, még a sajtószabi is – szólta ismét az előbb ismeretlen, de hogy hoztátok ki? Még azt sem tudtuk pontosan, hol tartják fogva?

Hö-hö – göcögött a pipás – véletlen volt, hogy Miska, míg az örök nem figyeltek, megizente, hogy Táncsics út, mittudomén hány szám a Várban. Volt egy kis csend, majd nagy nevetés megint, mert hát ilyen gyorsan átkeresztelték az

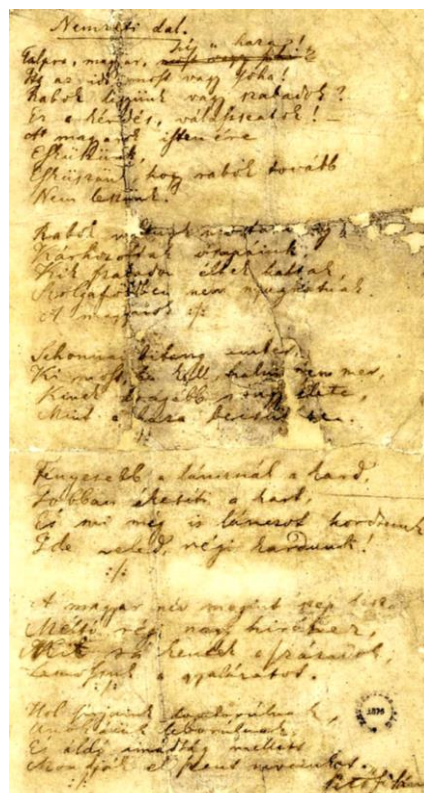
utcat? De mihamar megtörte a hangulatot a túloldalon egy harsány cingár ember, kérdezvén, kinek hogy tetszett Petőfi verse?

– Az, amelyiket nem szavalta el? – visszhangzott egy dörmögő kérdés az ablak mellől. Az, az – kiabált a cingár – kár érte, mert igazán lelkesítő az a talpra, vagy hajrá magyar! Mi van veled, jómadár, félre beszélsz? – dörmögött nyomban a felháborodás. Jól van, na, értem én – válaszolt a cingár – ha kell, még el is szavalom neked Petőfi helyett!

– Na, még csak az kéne, majd ő, ha végre bedugja az orcáját – jött a válasz, mire harsány helyeslés töltötte meg a kávéházat. Erre, mintegy végszóra be is lép Petőfi, és a főpincér eléje siet: a szokásosat, Sándor?

Mire Petőfi: Isten őrizz! Tegnap is így kezdődött, és mi lett belőle...

Dolhai József

Nehéz helyzetben – de akkor sem maradt el!

ZÁHONYI VASUTAS

X. évfolyam, 19. szám

2020. december 07

Évzárás pandémia idején

Lassan elhisszük, az idei év nagyon nehéz volt mindannyiunknak. Pedig jól indult, és a sok kényszerből elmulasztott találkozók ellenére mondható, hogy sikeres volt az érdekvédelem a vasútvállalatoknál. Természetesen mindez kevés, hiszen mindig kevés, és hiába is hivatkoznánk arra, milyen sokan és mennyivel rosszabbul jártak, mint a vasutasok. De talán, így Advent idején, karácsony közelében mégiscsak igaz, a sok rosszhoz sok jó is jutott a vasutas népnek, köztük a Vasutasok Szakszervezete tagjainak. Igaz, el kell gyorsan felejtenünk az elmaradt közös kirándulásokat, és azt is, hogy a záhonyi Titkári Testület gyakorlatilag virtuálisan tudta közös dolgainkat megbeszélni. Így volt ez az évzáró titkárral is december negyedikén, de azért meglátogatott bennünket – igaz, nagyon szűk körben – szakszervezetünk ügyvezetése.

Juhász Tiborné, képviseletünk vezetője röviden köszöntötte a jelen lévőket, köztük az ügyvezetést: Meleg Jánost, a Vasutasok Szakszervezetének elnökét, Horváth Csaba szervezetpolitikai és Zlati Róbert érdekvédelmi alelnököket, majd átadta a szót Meleg Jánosnak.

kitartanak mellettünk!” – folytatta, majd megtudhattuk, hogy a VSZ taglétszáma stabil, ami nagy szó mostanában.

Az elnök kifejezte örömét, hogy a jelenlegi helyzet ellenére mégis el tudtak jönni Záhonyba is, és nyomban hozzátette: bár hozzánk érkeztek utolsóként, tekintsük ezt úgy, hogy a többi terület „előzenekar” volt – utalt azokra az időkre, amikor még lehetett, és jártunk is koncertekre. „Sajnos a helyzet úgymond beszorított bennünket, ám végeztük a munkánkat, és ezúttal köszönöm minden záhonyi tisztségviselőnknek, hogy a mai körülmények között is helytálltak, és tagjainknak, hogy továbbra is

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

ELIGAZÍTÁS

Új parancsnok érkezik a katonai alakulathoz, és a tábornok kemény hangú beszédet tart:

– Az én szótáramból hiányzik az a szó, hogy félelem!

Egy hanga negyedik sorból:

– A majrénál tetszett már nézni...?

KATONASZERENCSE

A katona egy távoli országban teljesít szolgálatot, nagyon titkos küldetésben, és levelet ír haza:

– Kedveseim! Nem írhatom meg, hogy hol vagyok, de tegnap lőttem egy oroszlánt! – áll az első levélben.

A másodikban pedig ez:

– Ma sem írhatom meg, hol vagyok, de tegnap egy bennszülött nővel voltam!

Végül a harmadik levél:

– Ma sem feddhetem fel, hol vagyok, de az orvos azt mondta, jobban jártam volna, ha inkább az oroszlánnal vagyok...